

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu : **U. P., a.s.**, *zastúpeného* *JUDr. O. K., advokátom*, proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1846/06/1 zo dňa 3. augusta 2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2 S 388/2006-29 zo dňa 8. septembra 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2 S 388/2006-29 zo dňa 8. septembra 2009 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č.k. 2 S 388/2006-29 zo dňa 8. septembra 2009 zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 1846/06/1 zo dňa 3. augusta 2006, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutia Colného úradu Košice (ďalej len správny orgán prvého stupňa) č. 41999/5664/2005-R1 a č. 41999/5664/2005-R2 obidve zo dňa 12. novembra 2005.

Správny orgán prvého stupňa rozhodnutím č. **41999/5664/2005-R1** zo dňa 12.novembra 2005 vymeral spoločnosti G., a.s., a ručiteľovi - žalobcovi colný dlh vo výške 7.768.583,-- Sk, ktorý vznikol podľa ustanovenia § 397 ods. 1 písm. b/ Colného zákona č. 238/2001 Z.z. v znení účinnom do 30.apríla 2004 (ďalej len Colný zákon č. 238/2001 Z.z.)

prepustením tovaru – časť rotačného tlačiarenského stroja zn. HARRIS M 850A v rozmontovanom stave špecifikovaného podľa dielčích dovozných faktúr č. WEB 1036-01 až WEB 1036-09, výrobné číslo 135067 v hodnote 36.318.760,-- Sk o hmotnosti 111669 kg, ktorý podlieha dovozným platbám, do režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozných platieb na základe povolenia Colného úradu Košice ev. č. DC05664101801 rozhodnutím v colnom konaní ev. č. JCD 0566406102240 zo dňa 30.októbra 2001 (ktorým bol spoločnosti K. T., a.s. prepustený predmetný tovar do režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla a v súlade s ustanovením § 340 ods. 3 Colného zákona č. 238/2001 Z.z.; v predmetnom povolení colný úrad určil lehotu spätného vývozu tohto tovaru do 31.decembra 2002). Colný dlh vznikol v okamihu prijatia colného vyhlásenia na prepustenie tovaru, ktorý podlieha dovozným platbám do režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozných platieb, t.j. dňa 30.októbra 2001. Clo bolo vymerané podľa colné sadzobníka platného v čase prepustenia predmetného tovaru do režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla uverejneného v nariadení vlády Slovenskej republiky č. 598/2001 Z.z., ktorým sa vydáva colný sadzobník.

Správny orgán prvého stupňa rozhodnutím č. **41999/5664/2005-R2** zo dňa 12.novembra 2005 vymeral spoločnosti G., a.s., a ručiteľovi – žalobcovi colný dlh vo výške 629.887,-- Sk, ktorý vznikol podľa ustanovenia § 397 ods. 1 písm. b/ Colného zákona č. 238/2001 Z.z. prepustením tovaru – časť rotačného tlačiarenského stroja zn. HARRIS M 850A v rozmontovanom stave špecifikovaného podľa dovoznej faktúry č. WEB 1036-10, výrobné číslo 135067 v hodnote 3.042.931,-- Sk o hmotnosti 1842 kg, ktorý podlieha dovozným platbám, do režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozných platieb na základe povolenia Colného úradu Košice ev. č. DC05664101801 rozhodnutím v colnom konaní ev. č. JCD 0566413102650 zo dňa 16.novembra 2001. Colný dlh vznikol v okamihu prijatia colného vyhlásenia na prepustenie tovaru, ktorý podlieha dovozným platbám do režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozných platieb, t.j. dňa 16.novembra 2001. Clo bolo vymerané podľa colné sadzobníka platného v čase prepustenia predmetného tovaru do režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla uverejneného v nariadení vlády Slovenskej republiky č. 598/2001 Z.z., ktorým sa vydáva colný sadzobník.

Krajský súd v odôvodnení uviedol, že colný dlh vznikol podľa § 397 ods. 8 Colného zákona č. 238/2001 Z.z., teda z dôvodu, že sa prestala plniť povinnosť, ktorej nesplnenie má

za následok vznik colného dlhu. Touto povinnosťou bola skutočnosť, že deklarant neuskutočnil spätný vývoz tovaru v lehote, ktorá mu bola predĺžená do 30.apríla 2004. Colný dlh vznikol v okamihu nesplnenia povinnosti vyviešťať tovar v určenej lehote vyplývajúcej z režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla dňa 1.mája 2004. Pokiaľ ide o plynutie trojročnej lehoty mal krajský súd za to, že colný dlh za režim dočasného použitia bolo možné po prvýkrát určiť v deň jeho ukončenia, t.j. 30.apríla 2004. Krajský súd sa stotožnil s právnym názorom žalovaného, že ide o špeciálne ustanovenie vzťahujúce sa výslovne na tento režim s ekonomickým účinkom, ktoré má prioritné postavenie vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 410 ods. 3 Colného zákona č. 238/2001 Z.z., ktoré upravuje počítanie lehoty vo veci vymerania a oznámenia príslušnej sumy dovoznej platby, a preto od uvedeného termínu v danom prípade je potrebné aj počítať lehotu uvedenú v § 410 ods. 3 Colného zákona č. 238/2001 Z.z.

Krajský súd ďalej uviedol, že colný dlh možno zabezpečiť poskytnutím záruky ručiteľa. Ručiteľ zodpovedá za zaplatenie colného dlhu spoločne a nerozdielne s dlžníkom. Pretože v predmetnej veci bol ručiteľom žalobca a samotný dlžník svoju povinnosť zaplatiť colný dlh nesplnil, žalovaný správne a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami zaviazal na zaplatenie colného dlhu žalobcu. Podľa názoru krajského súdu žalovaný správny orgán ako aj prvostupňové správne orgány postupovali v súlade s Colným zákonom č. 238/2001 Z.z.. Správne orgány postupovali v súlade s § 91 ods. 1 Colného zákona č. 199/2004 Z.z., keď na posúdenie hmotnoprávnej stránky veci použili právne predpisy platné a účinné v čase začatia konania, t.j. pri prepustení predmetného tovaru do režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla. Ani jedna námietka žalobcu vo vzťahu k rozhodnutiam žalovaného, uvedená v žalobe žalobcu, neobstojí, a preto sa krajský súd stotožnil v celom rozsahu s rozhodnutím žalovaného ako aj s jeho právnym názorom.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť a rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa zrušiť; uplatnil si nárok na náhradu trov konania. Uviedol, že skutkové a právne závery krajského súdu nezodpovedajú obsahu administratívneho spisu. Žalobca poukázal na účelovosť rozdelenia konania, ktoré žalovaný dosiahol tým, že právnym názorom vysloveným v skoršom konaní zaviazal prvostupňový správny orgán konať tak, aby vo veci konal oddelene. Podľa názoru žalobcu žalovaný vec rozdelil práve so zámerom, aby sa stala

neprehľadnou. Na krajskom súde boli podané súčasne dve žaloby – zaevidované pod sp. zn. 2 S 388/2006 a 2 S 389/2006, ktoré skutkovo a právne súvisia a preukazujú účelovosť prístupu žalovaného. Závery krajského súdu sú tiež v rozpore s výrokovou časťou rozhodnutí colného úradu a žalovaného. Ak by bol právny názor krajského súdu správny, tak rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu mal zrušiť, pretože ak colný úrad rozhodol o tom, že colný dlh vznikol podľa § 397 ods. 1 písm. a/ Colného zákona č. 238/2001 Z.z. a toto rozhodnutie žalovaný potvrdil, tak krajský súd dospel k záveru, že colný dlh vznikol podľa § 397 ods. 8 Colného zákona č. 238/2001 Z.z. Krajský súd poukázal na ustanovenie § 351 ods. 1 Colného zákona č. 238/2001 Z.z., podľa ktorého režim dočasné použitie s čiastočným oslobodením od cla skončí, ak sú splnené podmienky určené colným úradom pre tovar prepustený do tohto režimu, pričom v deň ukončenia režimu colný úrad určí výšku dovozných platieb. Tento záver je v rozpore so samotnými skutkovými zisteniami žalovaného ako aj krajského súdu. Krajský súd uviedol, že deklarant v lehote určenej prvostupňovým správnym orgánom predmetný tovar z colného územia spätne nevyviezol do zahraničia a ani nepožiadal o pridelenie iného colne schváleného určenia. Tieto skutkové zistenia svedčia o tom, že režim dočasného použitia nemohol skončiť, a to práve z toho dôvodu, že neboli splnené podmienky stanovené prvostupňovým správnym orgánom v jeho rozhodnutí č. DCV 05664101801 povolení, ktorým stanovil podmienky, za akých sa použije režim dočasného použitia. Pretože nebola splnená jedna z podmienok uvedená v bode 5 tohto rozhodnutia, režim dočasného použitia nemohol skončiť. Režimy s podmiennečným oslobodením od dovozného cla (§ 284 ods. 1) a režimy s ekonomickým účinkom (§ 284 ods. 2) sa skončia pridelením iného colne schváleného určenia tovaru (§ 2 písm. h/). Kým nie je režim s podmiennečným oslobodením od dovozného cla ukončený, colný úrad je povinný prijať opatrenia, aby sa postavenie tovaru uviedlo do súladu s podmienkami ustanovenými pre príslušný režim. Administratívny spis neobsahuje JCD, ktorým by bolo preukázané, že tovaru bolo pridelené iné colne schválené určenie ako režim dočasného použitia s čiastočným oslobodením, do ktorého bol tovar prepustený na základe JCD č. 0566406102240 zo dňa 30.októbra 2001 a JCD č. 0566406102650 zo dňa 16.novembra 2001, a preto nemohol byť tento režim ukončený podľa § 287 Colného zákona č. 238/2001 Z.z.

Žalobca ďalej uviedol, že medzi ním a žalovaným nebolo sporné, že v danom prípade existujú dva samostatné dôvody vzniku colného dlhu, a to jeden podľa § 397 ods. 1 písm. b/ Colného zákona č. 238/2001 Z.z., kedy v okamihu prepustenia tovaru do režimu dočasného

použitia s čiastočným oslobodením od dovozného cla vznikol colný dlh – nastala právna skutočnosť (vznik colného dlhu nie je konkrétna suma dovozných platieb), a druhý dôvod podľa § 397 ods. 8 Colného zákona č. 238/2001 Z.z. v okamihu, keď sa nedodrжали podmienky určené pre režim dočasného použitia – právna skutočnosť.

Žalobca považoval záver súdu a žalovaného o počítaní lehôt za rozporný s ustanovením § 410 ods. 3 Colného zákona č. 238/2001 Z.z. Z tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že začiatok trojročnej prekluzívnej lehoty je daný dňom vzniku colného dlhu. Ako vyplýva z rozhodnutí žalovaného colný dlh vznikol podľa § 397 ods. 1 písm. b/ aj podľa § 397 ods. 8 Colného zákona č. 238/2001 Z.z. Ak je krajský súd iného názoru, potom mal rozhodnutie žalovaného zrušiť, pretože jeho závery sú v rozpore s výrokom rozhodnutia. Podľa názoru žalobcu krajský súd nemôže argumentovať tým, že colný dlh vznikol v okamihu nesplnenia povinnosti vyviešťať tovar a poukázať na ustanovenie § 397 ods. 8 Colného zákona č. 238/2001 Z.z., ak výrok rozhodnutia znie, že colný dlh vznikol podľa § 397 ods. 1 písm. b/ Colného zákona č. 238/2001 Z.z. Právny inštitút vzniku colného dlhu nie je možné zmeniť, a už vôbec nie poukazom na ustanovenie § 351 Colného zákona č. 238/2001 Z.z., ktoré neupravuje žiadnu lehotu ani neodôvodňuje prijať záver, že ide o špeciálne ustanovenie vzťahujúce sa výslovne na tento režim, ktorý má prioritné postavenie vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu. Ak žalovaný a krajský súd vyslovili právny názor, že od 30.apríla 2004 je potrebné počítat lehotu, tak by mal vysvetliť a odôvodniť, ako došlo k zmene právnej skutočnosti uvedenej v § 410 ods. 3 Colného zákona č. 238/2001 Z.z., ktorou je okamih vzniku colného dlhu a s ktorou je spojený začiatok plynutia prekluzívnej lehoty, na novú skutočnosť, t.j. deň, kedy mohol byť colný dlh prvýkrát určený. Podľa žalobcu dňom vzniku colného dlhu sú dni 30.október 2001 a 16.november 2001 (dni prepustenia tovaru do režimu dočasného použitia). Nemôže byť sporné, že zákonnou skutočnosťou, s ktorou je spojený začiatok plynutia prekluzívnej lehoty, je vznik colného dlhu, a že v § 397 Colného zákona č. 238/2001 Z.z. je explicitne ustanovené, ktoré skutočnosti majú za následok vznik colného dlhu (prepustenie, nezákonný dovoz, odňatie tovaru spod colného dohľadu, porušenie podmienok).

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Pridržiava sa svojho písomného vyjadrenia č. 20284/08 z 9.apríla 2008 k žalobe žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie pre závažné procesné pochybenie. Odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej Občianskeho súdneho poriadku.

Úlohou krajského súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým boli potvrdené prvostupňové rozhodnutia o vymeraní colného dlhu, ktorý vznikol podľa ustanovenia § 397 ods. 1 písm. b/ colného zákona č. 238/2001 Z.z. (krajský súd uviedol, že colný dlh vznikol podľa § 397 ods. 8 citovaného zákona) nesplnením povinnosti vyviešťať v určenej lehote tovar - časť rotačného tlačiarenskeho stroja zn. HARRIS M 850A v rozmontovanom stave, ktorý bol prepustený do režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozných platieb na základe povolenia Colného úradu Košice. Z obsahu rozhodnutí colných orgánov vyplýva, že povinnosť zaplatiť colný dlh bola uložená **spoločne a nerozdielne dlžníkovi colného dlhu**, t.j. spoločnosti G., a.s., **a ručiteľovi colného dlhu**, t.j. žalobcovi.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb (§ 244 Občianskeho súdneho poriadku).

Účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný (§ 250 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Procesne legitimovaným na podanie žaloby je tiež ten, s kým sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ním ako s účastníkom konať malo. Zákon nevyklučuje procesné spoločenstvo na strane žalobcov podaním spoločnej žaloby. **Účastníkmi konania sú tiež tí, na ktorých sa pre nerozlučné spoločenstvo práv so žalobcom musí tiež vzťahovať rozhodnutie a postup súdu (§ 250 ods. 3 v spojení s § 91 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).**

Preskúmaným rozhodnutím žalovaného v spojení s preskúmanými prvostupňovými rozhodnutiami, dlžníkovi colného dlhu a žalobcovi – ktorý vystupoval

v procesnom postavení ručiteľa – bola uložená povinnosť zaplatiť colný dlh spoločne a nerozdielne. Preto v súlade s ustanovením § 250 ods. 2 až ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku účastníkom súdneho konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je nielen žalobca, ktorý podal žalobu podľa § 247 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, a žalovaný správny orgán, ale účastníkom konania má byť aj spoločnosť G., a.s., a to pre nerozlučné spoločenstvo práv so žalobcom, lebo aj na neho sa bude vzťahovať rozhodnutie súdu.

Nesprávne určenie okruhu účastníkov krajským súdom v tomto konaní je takou procesnou vadou konania, ktorá mala vplyv na zákonnosť rozhodnutia krajského súdu ako aj odňatie možnosti konať pred súdom spoločnosti G., a.s.

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2 S 388/2006-29 zo dňa 8.septembra 2009 podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f/, ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom je viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveným v tomto uznesení (§ 226 Občianskeho súdneho poriadku).

V ďalšom konaní bude povinnosťou krajského súdu postupovať vo vyššie naznačenom smere, t.j. pribrať za účastníka konania v zmysle ustanovenia § 250 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku aj spoločnosť G., a.s., ktorej preskúmaným správnym rozhodnutím bola uložená povinnosť spoločne a nerozdielne so žalobcom zaplatiť colný dlh. Ako účastník konania má procesné práva, preto mu musí byť zo strany súdu umožnené, aby ich mohol riadne uplatniť, teda aby mu postupom súdu nebola odňatá možnosť pred ním konať.

Z dôvodu, že jednému z účastníkov konania, ktorý ním musí byť zo zákona (§ 250 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) bola postupom krajského súdu odňatá možnosť pred ním konať, bolo by predčasné, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zaujímal stanovisko k námietkam odvolania ohľadne rozhodnutia z hmotnoprávnej stránky. V novom rozhodnutí bude povinnosťou krajského súdu vysporiadať sa so všetkými námietkami žaloby.

V ďalšom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 v spojení s § 246c Občianskeho súdneho poriadku).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 19. januára 2011

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová